

For Bevilling til Udskjænkning erlægges et Gebühr af 10 Rbd. samt en aarlig Afgift af 50 Rbd. Gebühret og Afgiften tilfalder Statskassen og Amtsfattigkassen, hver med det Halve. Med Hensyn til Afgiftens Erlægelse og Opkrævning forholdes paa samme Maade, som i § 1 in fine er bestemt.

§ 4.

Enhver, der har erholdt Bevilling paa Brændeviinshandel eller paa Udskjænkning, kan frie sig for den aarlige Afgift, som deraf skal erlægges, ved til Amtet at indsende Bevillingen til Cassation.

§ 5.

Naar Nogen findes skyldig i ulovlig Handel med eller Udskjænkning af Brændeviin, vil han derfor være at ansee med samme Straf, som ved Loven af 21de Marts 1855 § 11 in fine er bestemt for uberettiget Handel i Almindelighed, hvorhos den Brændeviin, som forefindes hos ham, skal confiskeres. Bøderne og det ved Salget af den confiskerede Brændeviin indkomne Beløb tilfalder Amtsfattigkassen.

Ved Bestemmelsen af Mulden for ulovlig Udskjænkning bør tages i særdeles Betragtning, om Nattevælt, Hazardspil eller andre Uordener have været forbundne med den begaaede Forfeelse.

Det ansees som Udskjænkning, naar den, der sælger Brændeviin, tilsteder, at Noget deraf paa Stedet forteres.

§ 6.

De Sager, som maatte opstaae i Anledning af denne Lov, blive at behandle som offentlige Politisager.

§ 7.

Ved Brændeviin i denne Lov forstaaes ikke blot Korn- og Kartoffelbrændeviin, men alle Slags destillerede stærke Drikke. Saa skal og hvad i denne Lov er foreskrevet om Udsalg og Udskjænkning af Brændeviin gjælde om al anden stærk Drik, som er tilberedt dermed.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

For at modvirke den paa Færøerne, navnlig i den senere Tid, overhaandtagende Drukkenflab, anholdt det i Aaret 1857 forsamlede Lagthing, i Anledning af et til samme indkommet Andragende fra Præsten og endeel Beboere af Østero, om, at der ved Lov maatte blive paalagt dem, der ønske at handle med Brændeviin paa Færøerne, en aarlig Afgift af 100 Rbd. til Statskassen, og at en passende Mulct, der skulde tilfalde Færs Amts Fattigkasse, maatte blive fastsat for denne Lovs Overtredelse.

I den over dette Andragende afgivne Betænkning bemærkede Aintmanden paa Færøerne blandt Andet, at Misbrugen af Nydelsen af Brændeviin og spirituøse Drikke uægtelig er temmelig almindelig, saa at det ikke hører til Sjeldenhederne at see berusede Menneſter, og at det derfor vilde være meget uønskeligt, om man kunde finde et Forebyggelsesmiddel herimod. Han gjorde imidlertid opmærksom paa, at, forsaavidt dette skulde søges i Brændeviins Fordryvelse, da vilde den af Lagthinget foreslaaede Afgift neppe være tilstrækkelig til Dimekets Opnaaelse. I denne Henseende oplyste han, at der for Tiden ifkun ere 5 større Handlende paa Derne, hvilke have kjøbt den forhenværende Kongelige Handels Bygninger og næsten alle have oprettet Etablissementer paa de mindre Der. Derfor der da ialt bliver 15 Rjømænd, der havde Udsalg af Brændeviin, vilde Afgiften blive 1500 Rbd., der fordeelt paa de 60 à 80,000 Potter Brændeviin, der aarlig forbruges paa Færøerne, ifkun vilde fordyre Brændeviinen med 2 ½ pr. Pot. Han bemærkede derhos, at medens der strax efter den Rgl. Enehandels Ophævelse paa Færøerne i Aaret 1856 fremstod flere smaae Handeler, næsten i enhver Bygd paa Derne, har Forholdet i den siden forløbne Tid forandret sig saaledes, at saagodtſom al Handel nu er udelukkende hos de nævnte 5 større Rjømænd, og navnlig antog han ikke, at der for Tiden drives Handel med Brændeviin omkring i Bygderne udenfor deres Etablissementer, men i disse vil Han-